

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 17, 2021

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:1990:AC1103](#) 09-11-1990

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:3206](#) 06-04-2021

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2021:1785](#) 21-04-2021

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2021:1995](#) 21-04-2021

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2021:1458](#) 16-04-2021

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2021:1860](#) 13-04-2021

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2021:1859](#) 13-04-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:2389](#) 24-03-2021

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2021:4521](#) 23-03-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:2270](#) 11-03-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:2396](#) 10-03-2021

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2021:2263](#) 04-03-2021

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2021:1514](#) 26-02-2021

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:10635](#) 28-12-2020

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 14-04-2021

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Annotatie

Hoofdelijke aansprakelijkheid jegens uitgestapte automobiliste voor opeenvolgende aanrijdingen.

mr. Y. Bosschaart

ANNOTATIE

Hoofdelijke aansprakelijkheid jegens uitgestapte automobiliste voor opeenvolgende aanrijdingen.

mr. Y. Bosschaart

Deze annotatie bespreekt de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland van 2 februari 2021 over hoofdelijke aansprakelijkheid jegens de uitgestapte automobiliste voor opeenvolgende aanrijdingen.

Bestuurster heeft haar auto aan de rechterkant van de weg op een busstrook tot stilstand gebracht, waarna zij is uitgestapt en de motorkap van de auto heeft geopend. Daarna is zij in aanraking gekomen met een passerende automobilist, op de weg geraakt en geschept door een andere automobilist. In de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland van 2 februari 2021 staat de aansprakelijkheid van de verzekeraars van de twee passerende automobilisten centraal. In deze annotatie wordt achtereenvolgens ingegaan op het toepassingsbereik van artikel 185 WVV, het beroep op overmacht en eigen schuld (waaronder de billijkheidscorrectie) en meervoudige causaliteit.

1. Feiten en standpunten van partijen

Verzoekster (hierna: de benadeelde) heeft op 7 december 2018 haar auto aan de rechterkant van de weg op een busstrook tot stilstand gebracht, waarna zij is uitgestapt en de motorkap van de auto heeft geopend. Het was op dat moment donker en regenachtig. Op enig moment is zij in aanraking gekomen met een passerende automobilist, een bestuurder van een BMW. Als gevolg hiervan is zij op de rijbaan terechtgekomen en aangereden door een andere passerende automobilist, een bestuurder van een Audi. Beide automobilisten reden op de rijbaan naast de busstrook, in dezelfde richting als waarin de benadeelde reed voordat zij haar auto tot stilstand had gebracht en was uitgestapt. De benadeelde heeft zowel de verzekeraar van de BMW, ASR, als de verzekeraar van de Audi, Reaal, aansprakelijk gesteld voor het ongeval en de gevolgen daarvan. Beide verzekeraars hebben de aansprakelijkheid van de hand gewezen.

In de onderhavige deelgeschilprocedure verzoekt de benadeelde de rechtbank voor recht te verklaren dat ASR en Reaal aansprakelijk zijn voor het haar overkomen ongeval en de gevolgen daarvan. Zij baseert haar vordering op artikel 185 WVV jo. artikel 6 WAM. ASR en

Reaal stellen dat artikel 185 WVV niet van toepassing is, omdat de benadeelde niet kan worden aangemerkt als voetganger. Daarnaast stellen zij dat sprake is van overmacht, dan wel van aan opzet grenzend roekeloos gedrag. Voor zover dat beroep niet slaagt, stellen de verzekeraars dat het gedrag van de benadeelde in de weg staat aan een hogere vergoeding dan 50% van de schade. Ten slotte voert ASR aan dat er geen causaal verband is tussen de door de benadeelde geleden schade en de aanrijding met de BMW, omdat het letsel is veroorzaakt door de aanrijding met de Audi. In deze annotatie zal ik achtereenvolgens ingaan op het toepassingsbereik van artikel 185 WVV, het beroep op overmacht en eigen schuld (waaronder de billijkheidscorrectie) en de causaliteitsvraag.

2. Toepassingsbereik van artikel 185 WVV

Artikel 185 WVV bepaalt dat indien een motorrijtuig waarmee op de weg wordt gereden, betrokken is bij een verkeersongeval waardoor schade wordt toegebracht aan niet door dat motorrijtuig vervoerde personen of zaken, de eigenaar van het motorrijtuig aansprakelijk is, tenzij sprake is van overmacht. Voor toepassing van artikel 185 WVV is vereist dat de benadeelde een niet-gemotoriseerde is. In casu had de benadeelde de auto tot stilstand gebracht op de busstrook en was zij uitgestapt. De vraag is dan ook of zij dient te worden aangemerkt als voetganger. In het *Ten Tije/Groene Land*-arrest (HR 25 februari 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA4943, NJ 2000/331) heeft de Hoge Raad overwogen dat de strekking van artikel 185 WVV is kwetsbare deelnemers aan het verkeer te beschermen tegen de gevaren van het gemotoriseerde verkeer en dat hiermee niet strookt een ruime uitleg van het begrip 'vervoerd worden'. Naar het oordeel van de Hoge Raad dient de kring van personen die met een motorrijtuig worden vervoerd in die zin beperkt te worden opgevat dat niet meer als door het motorrijtuig vervoerd dienen te worden aangemerkt personen die het motorrijtuig hebben verlaten. Interessant is ook de conclusie van advocaat-generaal Bakels voor dit arrest, waarin Bakels beschrijft dat voorafgaand aan voornoemd arrest van de Hoge Raad in de lagere rechtspraak twee benaderingen werden gevolgd. In de ene benadering werd aansluiting gezocht bij de (geobjectiveerde) bedoeling van de benadeelde. De te beantwoorden vraag is of de omstandigheid dat de voetganger op de plaats van het ongeval liep, verband hield met het besturen van een motorrijtuig. Indien dat het geval is, is artikel 185 WVV niet van toepassing. Die benadering heeft het hof gekozen in de *Ten Tije/Groene Land*-zaak. In de andere benadering wordt geabstraheerd van de bedoelingen van de benadeelde en onderzocht in welke positie de benadeelde ten tijde van het ongeval verkeerde, zulks naar objectieve maatstaven bezien vanuit het perspectief van andere verkeersdeelnemers. Die benadering heeft de rechtbank gevolgd in de *Ten Tije/Groene Land*-zaak. Bakels concludeert dat die laatste benadering het meest wenselijk is, gezien het feit dat de eerste benadering zou leiden tot rechtsongelijkheid. Laatstgenoemde benadering is dan ook gevolgd door de Hoge Raad in

voornoemd arrest. Voor de onderhavige zaak betekent dit dat de benadeelde dient te worden aangemerkt als voetganger en dat zij de bescherming van artikel 185 WVV geniet.

3. Overmacht, (aan) opzet (grenzende roekeloosheid) en eigen schuld

Beide verzekeraars hebben een beroep gedaan op overmacht. De rechtbank oordeelt dat de omstandigheid dat een bestuurder van een auto met pech plotseling de rijbaan opstapt om de aandacht te trekken van passerende automobilisten, niet zo onwaarschijnlijk is dat de bestuurder van een passerende automobilist daar in redelijkheid geen rekening mee hoefde te houden. Aangezien het slachtoffer geen alarmlichten had aangezet en onder slechte zichtomstandigheden en in het donker gekleed vanachter de openstaande motorkap tevoorschijn kwam, hebben de gedragingen van het slachtoffer naar het oordeel van de rechtbank wel bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval. Het handelen van het slachtoffer kan echter niet worden gekwalificeerd als opzet of aan opzet grenzende roekeloosheid, omdat onvoldoende is gebleken van de bewustheid van het gevaar en het desondanks toch handelen. Wel is sprake van eigen schuld. De rechtbank acht de omstandigheden die een billijkheidscorrectie rechtvaardigen, waaronder het ernstige letsel met blijvende gevolgen, reeds verdisconteerd in de 50%-regel. Dit oordeel van de rechtbank is mijns inziens niet juist. Uit de rechtspraak volgt dat bij aansprakelijkheid van een gemotoriseerde jegens een ongemotoriseerd meerderjarig slachtoffer, de gemotoriseerde, behoudens overmacht, op basis van de billijkheid in ieder geval 50% van de schade dient te vergoeden (HR 28 februari 1992, ECLI:NL:HR:1992:ZC0526, NJ 1993/566, m.nt. C.J.H. Brunner (*IZA/Vrerink*)). Een hogere vergoedingsplicht kan worden gebaseerd op de causale verdeling of de billijkheid. Ook wanneer de gedragingen van de ongemotoriseerde in belangrijkere mate hebben bijgedragen aan het ontstaan van de schade dan de gedragingen van de gemotoriseerde, zoals in de onderhavige zaak, geldt dus een vergoedingsplicht van 50%. Algemene factoren zoals slachtofferbescherming en het onderscheid tussen sterkere en zwakkere verkeersdeelnemers liggen ten grondslag aan de 50%-regel en zijn dan ook reeds in die regel verdisconteerd (Asser/Sieburgh 6-II 2017/118; T. Hartlief in: J. Spier e.a., *Verbintenissen uit de wet en schadevergoeding*, Deventer: Wolters Kluwer 2015, p. 172). Andere factoren, zoals de ernst van het letsel, zijn niet reeds verdisconteerd in de 50%-regel en kunnen dan ook aanleiding vormen voor een extra billijkheidscorrectie (Asser/Sieburgh 6-II 2017/118; HR 22 april 2005, ECLI:NL:HR:2005:AS2026, NJ 2006/20). Dat de ernst van het letsel, anders dan de rechtbank oordeelt, niet reeds is verdisconteerd in de 50%-regel, kan worden verklaard doordat de ernst van het letsel per geval verschilt. Het is dan ook onmogelijk om de ernst van het letsel in zijn algemeenheid te verdisconteren in de 50%-regel.

4. Samenwerkende oorzaken

ASR heeft aangevoerd dat geen sprake is van een causaal verband tussen de botsing met de BMW en de door de benadeelde geleden schade, omdat de schade is veroorzaakt door de aanrijding met de Audi. De rechtbank oordeelt dat wel degelijk een causaal verband bestaat tussen de aanrijding met de BMW en de schade. De benadeelde is eerst door de rechterbuitenspiegel geraakt en is vervolgens in contact gekomen met de zijkant van de BMW. Vervolgens is zij de rijbaan opgestapt, waarna zij is aangereden door de Audi. Niet geheel duidelijk is waarom de benadeelde de rijbaan is opgestapt, maar de rechtbank acht het meest waarschijnlijk dat zij door de aanraking met de BMW in onbalans is geraakt en dat zij de rijbaan is opgestapt, omdat zij hetzij gedesoriënteerd was, hetzij haar evenwicht moest herstellen. De rechtbank concludeert dat de aanrijding door de Audi moet worden beschouwd als een gevolg van onder andere de aanrijding met de BMW en verklaart voor recht dat ASR, als verzekeraar van de BWM, en Reaal, als verzekeraar van de Audi, hoofdelijk aansprakelijk zijn voor 50% van de door de benadeelde geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade ten gevolge van het ongeval van 7 december 2018.

In casu is sprake van samenwerkende oorzaken. Beide aanrijdingen waren immers noodzakelijk voor het intreden van de schade. Uitgangspunt is dan dat beide aansprakelijk gestelde partijen hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het geheel (HR 24 september 1999, ECLI:NL:HR:1999:AA4004, *NJ* 2000/351, m.nt. C.J.H. Brunner (*Van Nugteren/Meskes*)). Dat is enkel anders wanneer de tweede fout zoveel ernstiger is dan de eerste dat zij niet meer kan worden beschouwd als een verwezenlijking van het gevaar met het oog waarop de eerste fout had moeten worden vermeden. Die situatie deed zich voor in een arrest van de Hoge Raad van 25 september 1992 (ECLI:NL:HR:1992:ZCo691 (*NJ* 1992/751 (*Alpuro/Dijkhuizen*))), waarin een dierenarts onrechtmatig had gehandeld door de afgifte van medicijnen voor mestkalveren niet te controleren en de dosering niet te begeleiden, waarna een groot aantal mestkalveren is overleden door toediening van een overdosis door de boer. De Hoge Raad heeft geoordeeld dat het oordeel van het hof dat de toedieningsfout wegens haar ernstig karakter niet meer kan worden beschouwd als een verwezenlijking van het gevaar met het oog waarop de dierenarts zich van zijn onbehoorlijk handelen had behoren te onthouden, geen blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting.

De rechtbank heeft overwogen dat het handelen van de bestuurder van de Audi het letsel heeft veroorzaakt, maar dat het handelen van de bestuurder van de BMW de keten van gebeurtenissen in gang heeft gezet. Uit de uitspraak blijkt niet dat ASR heeft gesteld dat het handelen van de bestuurder van de Audi zoveel ernstiger is dan het handelen van de bestuurder van de BMW dat het handelen van de bestuurder van de Audi niet meer kon worden beschouwd als een verwezenlijking van het gevaar met het oog waarop de bestuurder van de BMW zich van zijn onbehoorlijk handelen had behoren te onthouden. Indien ASR zich

wel op dat standpunt had gesteld, had de rechtbank die stelling in de beoordeling moeten betrekken. Die stelling zou mijns inziens overigens niet tot een ander oordeel hebben geleid, nu beide automobilisten een soortgelijk verwijt kan worden gemaakt – namelijk dat zij hun snelheid onvoldoende hebben aangepast om adequaat op de verkeerssituatie te kunnen reageren – en dus niet gezegd kan worden dat de tweede fout zoveel ernstiger is dan de eerste fout dat deze niet meer kan worden beschouwd als een verwezenlijking van het gevaar met het oog waarop de eerste fout had moeten worden vermeden. Dat het letsel (voornamelijk) is veroorzaakt door de aanrijding met de Audi maakt dat mijns inziens niet anders. In dat kader wijs ik op het voorbeeld van Brunner in zijn noot bij voornoemd arrest van de Hoge Raad: ‘Als twee mannen een ander het ziekenhuis in slaan, zijn zij beiden hoofdelijk aansprakelijk voor diens schade, ook indien achteraf kan worden vastgesteld dat het door de een toegebrachte letsel ernstiger was dan het letsel dat de ander veroorzaakte.’ Dezelfde conclusie geldt mijns inziens voor de onderhavige zaak.

RECHTSPRAAK

Val uit rolstoel op parkeerterrein ziekenhuis. Wegdek was in acceptabele staat. Geen gebrek en geen gevaarzetting.

Deelgeschil. Gemeente als wegbeheerder niet aansprakelijk voor gevolgen val uit rolstoel door oneffenheid parkeerterrein ziekenhuis. Uitgaande van normaal (voorzichtig) gebruik van stoepopgang en rolstoel, was wegdek in acceptabele staat. Artikel 6:174 en 6:162 BW. Aansluiting bij *Kelderluik*-factoren. Geen gebrek en ook geen gevaarzetting.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 04-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2021:2263

Zaaknummer: C/09/598730 / HA RK 20-391

Rechters: M.H. Erich

Advocaten: mr. Y. Bosschaart en N.E.J. Franken

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6:174 BW, 1019w Rv, 1019aa Rv, 6:101 BW en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling minderjarige verdachte voor seksueel binnendringen bij twee jonge meisjes. Smartengeld voor de slachtoffers (€ 12.500 per persoon).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 26-02-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2021:1514

Zaaknummer: 18/840025-20

Rechters: J.V. Nolta, M.J.B. Holsink en R. Baluah

Advocaten: Fauser, H. H. Fauser

Wetsartikelen: 240a Sr, 244 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Dood door schuld. Vergoeding affectieschade (€ 20.000) en
shockschade (€ 25.000) voor de moeder van het slachtoffer.***

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:1995

Zaaknummer: 05/177756-20 + 05/310700-20

Rechters: L.C.P. Goossens, H.P.M. Kester-Bik en M.P. Bos

Advocaten: A. Boumanjal

Wetsartikelen: 26 WWM, 6:108 BW, 6:106 BW, 36f Sr, 307 Sr en 55 WWM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag en poging tot doodslag. Vergoeding affectieschade (€ 17.500).

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 21-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2021:1785

Zaaknummer: 01/222615-20

Rechters: C.A. Mandemakers, W.A.H.A. Schnitzler-Strijbos en W.M.T. Keukens

Wetsartikelen: 36f Sr, 38z Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige daad. Lichamelijk en geestelijk letsel. Geen medische eindtoestand. Verwijzing naar schadestaatprocedure.

Mishandeling. Onrechtmatige daad. Eiseres heeft aan de mishandeling lichamelijk letsel en een posttraumatische stressstoornis overgehouden. Nog geen sprake van een medische eindtoestand. Voorschot schadevergoeding en verwijzing naar schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 10-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:2396

Zaaknummer: 8441007

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: M. Stam en M. Heimensem

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Geen causaal verband tussen ongeval en whiplashklachten. Wel tussen ongeval en rug-, bil- en beenklachten.

Deelgeschil. Verkeersongeval. Causaal verband tussen ongeval en rug-, bil- en beenklachten; niet met betrekking tot de whiplashklachten. Geen zwaarwegende bezwaren tegen rapport. Inschakeling arbeidsdeskundige en toekenning aanvullend voorschot.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:2270

Zaaknummer: C/15/310826 / HA RK 20-218

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: J.R. Wildeboer en H.A. Kragt

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Letselschade. Beoordeling van verzekeringsgeneeskundig onderzoek. Vaststellen kaders arbeidsdeskundig onderzoek. Concept vraagstelling aan arbeidsdeskundige. Gedaagden worden bij tussenvonnis veroordeeld tot betaling schikkingsbedrag deel vordering eiser.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 24-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:2389

Zaaknummer: C/14/153337 / HA ZA 14-120

Rechters: J. Blokland, L.J. Saarloos en M. Flipse

Advocaten: M.M. Altena-Staalenhoef en A. van der Weijden

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verlies nier na complicaties na operatie. Onzorgvuldig handelen? Kosten onderzoek.

Medische aansprakelijkheid. Benoeming deskundige. Verlies nier na complicaties na operatie. Onzorgvuldig handelen? Kosten onderzoek. Uit aanbeveling 18 van de GOMA volgt dat wanneer bij een goed onderbouwde aansprakelijkstelling en een goed gemotiveerde afwijzing daarvan een verschil van inzicht op het medisch gebied blijft bestaan, in dat geval om een deskundigenonderzoek kan worden gevraagd om in medisch opzicht de duidelijkheid te verschaffen die nodig is voor een juridisch oordeel over de bestreden behandeling. In een dergelijk geval komen de kosten van dit deskundigenonderzoek in beginsel voor rekening van beide partijen. Gezien de voorgaande omstandigheden vindt de rechtbank aanleiding om van de hoofdregel van artikel 195 Rv af te wijken en te bepalen dat de kosten van het deskundigenbericht voorshands door ieder van partijen voor de helft zal worden gedragen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van deze uitspraak: <https://letselschademagazine.nl/2021/RBMNE-140421>

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-04-2021

Zaaknummer: C/16/512462 / HA RK 20-278

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Besmetting tuberculose. Geen schending zorgplicht ter zake van preventie.

Werkgever niet aansprakelijk voor tbc-besmetting. Deelgeschil. Geen schending zorgplicht ter zake van preventie. Geen algemene of bijzondere waarschuwings- of zorgplicht. Vordering afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 23-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2021:4521

Zaaknummer: 897922 RP VERZ 21-50028

Rechters: J.L.M. Luiten

Advocaten: R. Schoemaker en O.L. Nunes

Wetsartikelen: 7:658 BW, 1019w Rv, 1019cc Rv, 7:954 BW, 1019aa Rv en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Brandstichting; poging tot moord. Ernstig lichamelijk en geestelijk letsel.

Strafrecht. Brandstichting en poging tot moord. Het slachtoffer heeft ernstig lichamelijk en geestelijk letsel overgehouden aan het incident. € 100.000 smartengeld.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:1859

Zaaknummer: 05/183134-20

Rechters: J.M. Graat, D.R. Sonneveldt en H.C. Leemreize

Advocaten: Purperhart, G.A.J. G.A.J. Purperhart

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36f Sr, 157 Sr, 287 Sr en 285 Sr

RECHTSPRAAK

Brandstichting; poging tot moord. Ernstig lichamelijk en geestelijk letsel.

Strafrecht. Brandstichting en poging tot moord. Het slachtoffer heeft ernstig lichamelijk en geestelijk letsel overgehouden aan het incident. € 100.000 smartengeld.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:1860

Zaaknummer: 05/183036-20

Rechters: J.M. Graat, D.R. Sonneveldt en H.C. Leemreize

Advocaten: S. Ben Ahmed

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36f Sr, 157 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag. Smartengeld voor nabestaanden (€ 20.000, € 20.000 en € 17.500).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 16-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2021:1458

Zaaknummer: 18/112210-20

Rechters: M. Brinksma, G.W.G. Wijnands en K.A. de Groot

Advocaten: Logemann, P.R. P.R. Logemann

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verkrachting en ontuchtige handelingen. Smartengeld voor de slachtoffers (€ 12.500 en € 10.000).

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 28-12-2020

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2020:10635

Zaaknummer: 03.030571.18

Rechters: A.P.A. Bisscheroux, E.C.M. Hurkens en I.P. de Groot

Advocaten: I.T.H.L. van de Bergh

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36f Sr, 242 Sr en 245 Sr

RECHTSPRAAK

Arrest uit 1990. Medische aansprakelijkheid.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-11-1990

ECLI: ECLI:NL:HR:1990:AC1103

Zaaknummer: 14 201

Rechters: Snijders, Bloembergen, Roelvink, Davids Davids en Heemskerk

Advocaten: Blauw, H.D.O. H.D.O. Blauw en J.W. Lely

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

***Privacy. Onrechtmatige daad. Naam appellant moet worden
verwijderd van zwarte lijst artsen. Smartengeld (€ 5.000).***

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 06-04-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:3206

Zaaknummer: 200.255.317/01

Rechters: R.A. Dozy, H.C. Frankena en J.G.J. Rinkes

Advocaten: R.M.W. de Haan en D. Fasseur

Wetsartikelen: 10 EVRM, 6:106 BW en 8 EVRM